

[Christmas Møller.]

men det vilde være helt urigtig og ufor-
svarlig å tro, at vi i så fall ikke behøver
å fortsette vårt beredskaps- og selv-
bergingsarbeid. Den evige fred vil dess-
verre fremdeles være nok så langt borte,
og endnu vil det nok komme til å gå
mange år, før vi kan føle oss virkelig
trygge. Vi må ta lærdom av begiven-
hetene nu og innrette oss slik, at vi neste
gang kan være betydelig bedre beredt. De
saker, som det i den siste tiden har vært
arbeidet saa febrilsk med — som bombe-
sikre rum, evakuering af de større byer,
anskaffelse av gasmasker, av maskin-
kanonskyts mot fly og tanks o. s. v. —
maa bringes i orden i den Tid, som kom-
mer. Vor nasjonale produksjon må styr-
kes på alle livsviktige felter, slik at vi
kan se en afsperring i møte med større
ro og mindre utrygghet. Å styrke vårt
beredskap og vår selvberging ytterligere
blir en av de største opgaver for adskillig
tid fremover.“

Naar man nu ved, hvorledes Stillingen
er og har været i Norge, navnlig med Hensyn
til det norske Arbejderparti, har man Lov til
at hævde, at dette er en meget stærk Ud-
talelse om, hvad man vil gøre i dette Land,
og vi vilde anse det for overmaade formaals-
tjenligt, om man havde skrevet og talt
paa lignende Maade i Danmark. Det er
den samme Gerning, vi ønsker skal udføres
fra dansk Side. Vi haaber, Regeringen vil
forstaa Tidens Tale, og lige saa parate
vi er til Samarbejde med Regeringen, hvis
den forstaa dette, lige saa uforsonlige vil
vi være i vor Kamp mod den, hvis den,
hvad Aabningstalens manglende Ord om
Landets Forsvar kunde tyde paa, vil falde
tilbage til den gamle Tilstand.

Den højtærede Statsminister fremsatte
i Mandags en Udtalelse, der ifølge hans
Partiorgan lød saaledes: Vi har ikke noget
Mellemværende med Tyskland eller med
andre, og det er den danske Nations Vilje,
at der skal udvises en strengt upartisk Hold-
ning til alle Sider. Og Statsministeren gik
videre og talte om den rolige og beherskede
Stemning, der havde været i de kritiske Dage,
men beklagede, at man ikke havde bevaret
denne helt upartiske Holdning; efter at
Uroen var fjernet. Vi er enige med Stats-
ministeren i, at der skal vises en strengt
upartisk Holdning. Jeg mener nu, man har
Lov til at tilføje, at Statsministerens Ord
maa ske havde været virkningsfuldere, om
de i Regeringsorganet var ledsaget af en
Beklagelse af den Artikel, „Social-Demo-

kraten“ havde bragt samme Dag, som Stats-
ministeren talte om Aftenen.

Jeg ønsker hertil at føje, at jeg natur-
ligvis er af den Opfattelse, at vi i det folke-
styrede Land med Ytringsfrihed, Talefrihed
og Pressefrihed maa have den fulde Ret til
at vurdere Begivenheder og Forhold, til
at bedømme Forskellen mellem Diktatur
og Demokrati, til at udtale os angaaende
Forhold og Begivenheder i andre Lande.

Men, jo mere vi forlanger og forbeholder
os denne Frihed, jo mere agtpaaagivende maa
vi selvsagt ogsaa være over for, at man fra
alle Sider er aarvaagen med Hensyn til kun
at bringe sandfærdig og redelig Besked frem
og vurdere Tingene alene derefter. Vi fra-
beder os paa det bestemteste det Sprog og
den Tone, som „Nordschleswigsche Zeit-
tung“ og den tyske Partifører Jens Møller
i den sidste Tid har anvendt. Vi fastslaar,
at der ingen Begrundelse er herfor, og vi
stiller trygt og roligt den danske Politik over
for vort Mindretal op over for en hvilken
som helst anden Mindretalspolitik og ganske
særlig over for den Mindretalspolitik, der
er ført og føres over for vort eget Mindretal
Syd for Grænsen. Over for de Ophidselses-
forsøg, som man i Dag ser saa mange Ud-
slag af i Nordslesvig, tror vi, at hele det
danske Folk vil bevare sin Koldblodighed;
det vil fortsætte den liberale Linie, der har
været vor i Mindretalspolitikken. Hvis der
er rimelige Krav, som bør opfyldes, vil vi
Konservative medvirke til at opfylde dem,
lige saa fast som vi vil yde Regeringen
Støtte til en Politik, der klart og stærkt
udtaler vor gode Ret og vor gode Samvittig-
hed i det dansk-tyske Spørgsmaal.

Men vi synes, det var meget rimeligere
og naturligere for det tyske Mindretal at
lægge sig den tyske Førers Ord paa Sinde
fra de allersidste Dage om, at nu havde han,
og dermed Tyskland og det tyske Folk,
ikke flere territoriale Krav i Europa. Det
maa være en Udtalelse, som forpligter det
tyske Mindretal, en Udtalelse, der forpligter
dette Mindretals Fører, og han burde gøre,
hvad han kunde, for, at der blev skabt
saa megen Tro og saa megen Tillid til denne
Udtalelse som muligt. Men det, vi ser, er
jo ejendommeligt nok det modsatte, idet
Dyrlæge Jens Møller tværtimod paa det
voldsomste gaar imod Afstemningsgrund-
laget i 1920. Det kan maaske i denne For-
bindelse fremhæves som værende af
væsentlig Interesse, hvad Dyrlæge Jens Møller
har udtalt til det svenske Blad „Göteborgs-
Posten“ — og jeg udbeder mig ogsaa her
den højtærede Formands Tilladelse til et